Een inzicht, eer en schoonheid.

http://www.nationaalsocialisme.com/eeninzicht.html

Hier is een inzicht: uit eer komt schoonheid, en het is schoonheid welke ik nastreef: om door schoonheid omringt te worden, van buiten en binnen. Onze moderne wereld is lelijk: het heeft lelijkheid tot een kunst verheven, een business, een cultus en tot een manier van leven.

Onze omgeving is voor het grootste deel lelijk; de houding van velen, vele mensen zijn lelijk, bezig als ze zijn met voor het merendeel moderne dingen, met overbodige dingen, en maar al te snel klaar om bereid dat te doen wat oneervol is: te rodelen, om mooi te zijn, om het eigen ego en de eigen wensen voor dat wat eervol is te plaatsen. De manier waarop ze vaak opgaan in de lelijkheid welke onze moderne wereld doordringt is pervers te noemen. Zij voelen niet de schoonheid, ze streven de schoonheid niet na; zij zijn, voor het meerendeel, gelukkig te leven, ademen, wensen en deel uit te maken van, de lelijkheid van de moderne wereld en zijn oneervolle manier van leven. Bijvoorbeeld, de meeste van de muziek, de zogenaamde entertainment, en de kunst, van de moderne wereld is lelijk; haar gebouwen, steden en dorpen, worden tot lelijkheid verheven.

Er zijn een paar plaatsen waar de schoonheid leeft heden ten dag: Een concert, wellicht, waar sublieme, overweldigende, muziek welke ons wij voor een moment boven onszelf getild worden; een vrouw van empathie, wiens gezicht, wiens ogen, wiens manieren, zowel warmte uitstralen als ons herinneren aan onze eigen breekbare menselijkheid. Een zonnige zomerdag in een landelijk stuk Europa wanneer, boven op wat heuvels, iemand de connectie met al het leven, en special de oude landen der onze voorouders, voelt. Een simpel gedeeld en woordeloos moment wanneer twee geliefden eender worden, door hun ongecompliceerde trouwe liefde, door de urgentie van een direct gedeeld kortstondig moment... Maar dit zijn ge-isoleerde, steeds minder voorkomende, incidenten, onder de stedelijke nonchalante houding, het egoisme, de obsessie met materialisme, de oneervolheid, de onloyaliteit, de individualistische gemeenschappelijkheid, het modern eleven.

Schoonheid is niet de norm, het ideaal, de ruggengraad, het doel, wat het kan en zou moeten zijn. Waarom bewonder ik, en heb ik stavast bewonderd, voor 35 jaren, het NationaalSocialistische Duitsland? Ik vond, en vind, daarin een uiting van schoonheid - een wens om schoonheid, vreugde, terug in het leven van gewone mensen te brengen; een wens om hen van lelijkheid te verhevenen. En wat prachtig was, opmerkelijk en inspirerend was, dat dit binnen de grensgebieden, binnen de beperkingen, van een moderne natie met zijn dorpen, steden en industrie werd gedaan: het ging eenieder aan, niet een minderheid, niet een elite. NationaalSocialisme was een middel waardoor de schoonheid gevoeld en gekend kon zijn, een middel waarbij de schoonheid nogmaals present was in de levens van de normale mensen. Een middel waarbij een connectie gemaakt werd naar die dingen welke ons kunnen verheven en evolueren, en daardoor dus innerlijke schoonheid waar maken. Dit is de simpele, diepgaande, mooie boodschap van het NationaalSocialisme.

En hoe deden deze NationaalSocialisten dit?

Door eer; door plichtsgevoel, door trouw, door het begrijpen van het belang van schoonheid in van onze verbintenis, door ons volk en vaderland, naar onze aard.

Zo vele leugens hebben deze schoonheid gemaskeerd; zo vele leugens welke ons op afstand willen houden van de waarheid; zo vele leugens welke trachten te voorkomen dat we zien, begrijpen en streven hetgeen te volgen, dat mooi en inspirerend is. En toch, de waarheid leeft; de schoonheid en de ruggengraad is er, en zal er altijd zijn zolang een aantal van ons zich het herinneren, en het doorgeven aan anderen om te herinneren.

Uit het Engels vertaalde tekst van David Myatt.

